

И колата се повърнахъ между два реда подгизнали къщи, оплюти отъ калъ дюкяни и купчини мръсни и жълти евреи и при сръщата на други туристи въ пайтони, съ същото недоумънне исписано по лицата...

Милица си свали капелата, твърдѣ недоволна, твърдѣ разочарована, твърдѣ сърдита. То незаслужовало да зарадже романа на най-критическо място, прѣдъ дуела. Нѣма нито кѫща погълната, нито дѣца издавени... Напразно ѝ раздразниха любопитството и я обезпокоихъ.

Тя подфана пакъ романа си и зачете съ раступано отъ прѣжното вълнение сърдце, за да види по-скоро дали се избави отъ новата страшна опасностъ живота на фантастическия герой.
